

apr. 16/94 5 3/4 n.m. 1894

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto, Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katel. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 110.

V Ljubljani, v sredo 16. maja 1894.

Letnik XXII.

Od kod zlo?

S Stajarskega, 9. maja.

I.

Zlega je veliko na svetu. Prvo zlo je nevernost. Zakaj vernost je prva in najmenitnejša dolžnost človeka. Zato pa je zanemarjanje te dolžnosti največje zlo. Iz tega izvirajo vsa druga. Iz njega se poraja zlo nraštvenega propada, ki človeštvu izsesava mozeg in mu jemlje zanimanje za višje ideale. V njem ima svoj vzrok tudi socialno zlo. To pa je uprav toliko, da je nujno treba temelj tega leka.

Ta svetovna zla se niso ustavila ob meji naše domovine, temveč so jo preplavila z nevzdržnim navalom. Nočemo biti črnogledi in praviti, da je pri nas relativno toliko neverstva kakor drugod. A nočemo biti tudi preveč optimisti, zato pa moramo reči, da je pri nas veliko neverstva, ki izpodkopava temelje narodovemu življenju. Socialno zlo pa tudi ni veliko manje pri nas nego drugod. Delavci čim dalje bolj mika postopati vzajemno s svojimi tovariši izven naše domovine, ki so v tem vže bolj napredovali. Najbolj pa moramo obžalovati, da nam tako hudo gospodarstveno propada kmetski stan, ki je zasloba našega narodnega obstoja. Gmotno zlo napreduje z rapidno silo. Treba je pomoči.

Velike socialne nedostatke človeške družbe nameravajo razni ljudje odpraviti na razne načine. Socialni demokratje uporabljajo za to revolucionarna sredstva, anarhisti še bolj radikalna, bombe, hoteč ž njimi porušiti sedanjo družbo in njeno omiko ter na razvalinah zgraditi novo družbo, v kateri bo vseobča enakost prvo načelo. Zoper te razdejajoče sile je najboljši jez krščanski socializem, ki jedini more socialno zlo prav in stalno

izlečiti. Ta sostav ima tudi v Avstriji vže mnogo pristašev in dokaj genijalnih zagovornikov. Ima pa tudi precej lepih uspehov. Krščanskim socialistom gre hvala, da se je Dunaj vzbudil iz verskega indiferentizma in dobiva zopet krščansko lice. Njihovemu vstrajnemu in odločnemu postopanju se je posrečilo, da se je v avstrijski prestolnici omajalo stališče židovskim liberalcem, ki so se doslej domišljali nepremagljive. Na Dunaju liberalizem pada, in to pomeni i za ostalo Avstrijo rešitev iz liberalnih spon.

V smislu tega sostava vzgojujmo tudi naše ljudstvo unemaje ga za krščansko socialne ideje, od katerih uresničenja mu je jedino upati pravega rešenja iz gmotne bede. Da se pri nas bore malo stori za ubrano socialnega zlega in so poklicani duhovi tako malo dovzetni za ugodno rešitev tega vprašanja, tega je krivo drugo zlo, katerega ni povsod, ki pa nas zelo tlači, zlo v narodnem oziru. Napenjamo vse moči, da bi se iznebili tega, pri tem pa pozabljamo in zanemarjamo ono. Zlo trdovratnega preziranja naših najbolj opravičenih narodnih zahtev, vsled zatiranja naše narodne individualnosti obtežuje več ali manj vse Slovence. Zvijamo se pod njegovo težo, otresamo si je, a ne moremo si ga otresti. Prosimo in zahtevamo, delamo ponižne poklone in se odločno postavljamo po robu. A uspeh ni od daleka primeren naporu.

Od kod pa je to zlo? Prvi vzrok mu je nepravilnost in šovinizem naših sosedov na severu in jugu. Ljudje te baže smatrajo našo narodnost za inferijorno in jo preganjajo zato, ker ni tako srečna, da bi bila njihova. Menijo, da storijo svoji veliki domovini Bog ve kako uslugo, ako krhajo kosce od naše zemlje in nam vzgojujejo janičarje, ki sekajo rodni materi rane. Žal da je ta pretirana nacionalna stranka toli ob-

sežna. Okužila je vže skoro vse stanove. Razumništvo po naših južnostajarskih mestih, ki se večinoma čuti nemško, je po največ polno tega nam sovražnega duha. Močno oporo pa ima ta stranka na židovsko-liberalni stranki, ki je mati narodnostnega razpora in je bila vedno goreča zaščitnica ponemčevanja.

Jedna izmed največjih ran na našem narodnem telesu je brezdvomno šola. Kogar je šola, njega je tudi prihodnost. To izkušnja do dobra spričuje. Liberalci so si osvojili šolo, in njih setev je šla obilno v klasje. Dokler imajo šolo v rokah, ne smemo si domišljati, da je njihov vpliv strt. Zato pa je preosnova šole jedna izmed prvih točk v programu vstajajočega krščanstva. Koalicija je pri nas versko šolo odstavila z dnevnega reda, vendar pa je ne more odstaviti iz src krščanskega ljudstva. Slovenci hočemo dobiti šole v svoje roke, mi zahtevamo slovenske šole. Slovenska šola, kaj ne, stara pesem, a vedno nova? Koliko se je o nji govorilo in pisalo, koliko prosilo in ropotalo! In koliko smo dosegli? Zmiraj še čakamo. Vendar ne odjenjamo. Na naši strani je pravica in znanost. Postulat pravice je, da narodnosti, ki nosijo ista bremenja, imajo tudi ista prava. Nepravilno pa je, če se jedna narodnost hoče razprostrirati na kvar drugi ali drugim. In pedagoška znanost uči v temeljnem principu, da poduk posebno v začetnih šolah more prospovati le na podlagi materinščine. Na strani naših nasprotnikov pa je to, kar dandanes terorizuje svet, je majoriteta, in sicer majoriteta nemških liberalcev in njihovih krivonosih drugov.

V sredstvih niso naši nasprotniki posebno izbirčni. Kar pomaga, je dobro. Prav dobro jim službuje fraza. Fraza je v sedanjem času velemoč. Velik nedostatek človeške družbe je, da toliko

LISTEK

Za svobodo zlato.

Povedka iz srbskega vstanka, spisal M. Živković.

(Dalje.)

III. Beg Trojičanskih mnihov.

Polnoč.

Trojičanski samostan odprt je na stežaj, kakor bi bil veliki petek.

Na mizi gori voščena sveča in pred podobo Križanega lučica.

Ni čas polnočnih molitev, ne jutranjice in zornice; petelini niso še zapeli, toda samostanski učenci so že po konci — na delu.

Pred samostanskimi vrati je najstari mnihov — najstari še 25 let ni star — in vsi so oboroženi od glave do pete. Jeden ima harčali-šišano, ki treba mnogo praha in svinca; oni ncsi dževerdar in tretji zopet zakrivljeno tjemerljo, a vsak ima za pasom kuburljo ali ledenico. Samo črne brade, temne kamiljavke in gosto nabrani dolami svedočijo, da so sinovi spokorne samote.

Po kamenih stopnicah stopa igumen Pavel. Postave je srednje, brado ima belo ko volno, pretrpel je že sedemdeset let; toda njega lice je doslej še rudeče, sam je pa čvrst in lehak, kakor mladenič.

„Ste pripravljeni, deca?“

„Vsi, oče igumen; čakamo samo tvojih povelj.“

Pregleduje družino; vse vidi v gosti temi... Njega oko je vajeno temote.

„Kakor Jugoviči! Z vami morem povsodi podnevi in ponoči. Prija vam križ in handžar, liturgija in krvavi boj. — Pojdite; molili bomo k sveti Trojici in Bogarodici!“

Vsi postavijo pred vrata dolge svoje puške in gredó v cerkev za igumenom.

Poljubijo žrtvenik, priklonijo se svetim obrazom in se vstopijo sredi cerkve, kakor bi hoteli zapeti pesem Simeonovo: „Odpusti zdaj slugo svojega, o Gospod!“

Toda starček igumen prične drugo pesem, z drugimi besedami molitev svojo...

„Deca moja! Kakor blisk preletela je vse srbske pokrajine vést: kedór moreš iti, kedór si junak, zgrabi junaško za orožje in hiti pod zastavo, osvetit Kosovo! — Ze dve leti bijejo se bratje vaši v Srbiji; v njih vrstah so Srbi od daleč in od nas. Med njimi so Srbi, ki so ostavili žene, otroke, brate in in roditelje. Ž njimi so starci in mladeniči, bogatini in siromaki, gospodje in kmetje, vidci in slepci — s čim kdo more, pomaga. In mi? Služba naša je sveta. Srba varujemo njegov dom, mi mu podajemo dušno hrano, pripravljamo ga za nebeško kraljestvo. Teda i telo zahteva svoje; ne daš li mu tega, zboli;

zdrava duša je pa samo v zdravem telesu. Kar zahteva telo, ne dá mu vselej molitev. Skrbi za telo, da moreš skrbeti za dušo. In v mrtvem telesu ni duše. Dolžni smo danes, rešiti najprej telo, da bi oni, ki pridejo za nami, imeli dosti zdravih duš, da bi je rešiti mogli.

„Slišali smo v pesni in povesti o nekdanji slavi dedov naših, o caru Dušanu, o Kraljeviču Marku, o knezu Lazaru in Milošu Obiliću, in vzlic tako tlačeni svobodi ni moglo v nas umreti upanje, da še živi Bog, močni Bog, ki vsakemu deli jednako pravo, in da bode ta Bog pogledal tudi na nas. Pogledal je. Kedór je bil včeraj še suznjik, gospod je danes; kedór je bil včeraj gospod, pada danes pod sečnimi udarci svojih robov. Deca moja! Slišali ste pesem Djurovo. Nas je malo, a Turkov mnogo; malo imamo sredstev, Turčini mnogo; ne učinimo li zdaj, česar učiniti moremo, kedó vé, bode li kedaj tako ugodna dôba, kakor danes, da si priborimo svobodo. Vemo, da smo pali na Kosovem, ker niso prišli vsi vojvode in vsa vojska — smemo li zdaj zaostati? Je li nam še premalo jedno Kosovo?“

Zapoved božja veli: „Ne ubijaj!“ — pisano je: „Kedór te udari na desno lice, pomoli mu še levo“; ljudska poslovice pravi: „Kedór po tebi s kamenjem, ti po njem s kruhom...“ Vidiš li pa brata svojega, angeljske duše in golobjega srca, kako za nič ječi v okóvih; vidiš li svojega starega očeta, kako za

ljudij tako malo misli. Naj slišijo ali berejo še tako nezmisljeni ali budalosti, ki se da z roko prijati, naj je fraza še tako okorna in prazna, da lepo zveni in se bere v tem listu ali sliši od te strani, dobra je in izvestno doseže svoj namen. S frazami se vzdržujejo tudi naši nasprotniki. Nemško-narodni evangelij je: Bodimo ponosni, da smo sinovi slavne matere velike naše domovine, nje se oklepajmo, bodimo zvesti stražniki ob njenih mejah, upirajmo se nebrzdanemu slovenskemu pohlepu po naši zemlji. Ako dobimo kako majhno drobtinico svojih pravic, takoj zavajamo ti ljudje: „Halo! Slovenci imajo od vlade vže zopet koncesijo! Varujmo si narodno povest!“ In nekam obupno melanholičen duh zaveje po vseh teh listih, češ, da Slovence vlada vedno neguje kot svoje gojenčke, nemškemu plemenu pa se godi tolika krivica v ti nesrečni Avstriji.

Naši nasprotniki imajo tudi za zgodovino posebne kriterije, ki pa, hvala Bogu, nimajo občne veljave. Sedaj uprav je leto, odkar so njih strankarska glasila po nekem čudnem razlaganju zgodovinskih faktorjev prišla do tega, da smo Slovenci pritepenci in smo izpodrinili Nemce, pred nami tod bivajoče. Naša vrla „Südsteirische Post“ jim je dobro dokazala, da smo se Slovenci na Štajerskem naselili davno pred Nemci in se razprostirali daleč preko mej sedanje Štajerske, a nas je sovražna sila skrčila na tako ozko zemljišče, da po tem takem pritepenci in usiljenci nismo mi, temveč nekdo drug. A kako dolgo bo to pomagalo? Nevednost in zlobnost boste menda kmalu zopet iztuhtali tako nezgodovinsko zgodovinsko zanimivost.

Prav ugodno sredstvo zoper nas je nemški „Schulverein“. To društvo moramo obsojati s patrijotičnega stališča, ker dela propagando za veliko Nemčijo, dobiva je iz „rajha“ gmotne podpore, s socijalnega stališča, ker pospešuje težnje kapitalistov in židovskih denarnih poteratov — to sta dr. Lueger in dr. Scheicher v nižjeavstrijskem deželnem zboru nedavno izborni dokazala — strogo je moramo obsojati z narodnega stališča, ker odtuja naše domovini lastne otroke. Da bi društvo nameravalo to, kar z besedami zatrjuje, namreč nemško odgojo nemških otrok, ne bi mu nasprotovali.

Ima pa slabo navado, da ustanavlja nemške šole tam, kjer jih je najmanj treba. In da bi napolnilo šolske prostore, lovi slovenske otroke velike raje, nego namišljene nemške. Takih šulferajnskih šol imamo na Štajerskem celo kopico. Opasnost je dandanes resna, ko ljudstvo vedno bolj obubožava in država z brezozirno strogostjo zahteva po nekod od kmetov, da zgrade nova šolska poslopja. Ako prideje ti kmetje takemu agitatorju v roke, ki jim obljublja Bog vé kako podporo od društva, in če ni nobenega svaritelja, ki bi jih opozarjal, da so obljube vedno večje nego dejanja in da takega Judeževga groša ne smejo sprejeti, se je bati, da mu gredo na limanice.

pravico stóče v ječi; vidiš li zvesto ženo svojo, kako jo ugrablja in odvaja dušmanin, osužene in poturčene otroke svoje; ugrabil ti je li zdvijanec — nasilnež vse, kar si imel, in z nenasičeno roko steza, da bi ti vzel in zadnji ostanek — tedaj seveda jenja ta ukaz Gospodov, tedaj nastopi čas, da se sami branimo z vsemi silami.

Starček umolkne.

„Čuli ste me, deca. Kedor ne misli z menoj, naj ostane — jaz ga odpustim!“

„Sli bomo s teboj do zadnjega“, zaorijo muhi.

„Druzega se nisem ne nadejal. Sli bomo torej vsi! Na noge tedaj, deca! Predno vziđe zora, biti moramo v zavetju. Potovali bomo ponoči, podnevi se pa skrivali. Poznamo pota, gosti gozd. Samo pametni bodimo in oprezni! Ko bi nas zasačili Turki, poginemo; toda dandanašnji je škoda vsake srbske glave!“

Pogleda kvišku . . .

„In ti, hram sveti, ki si nas doslej vodil po potih pravičnosti, odpusti, da te ostavljamo — sveta je dolžnost, ki nas kliče! Ako te bo zadela kruta usoda in te najdemo v razvalinah, osvobojeni narod zgradil te bo višje in lepše. Z Bogom!“

Starček odhaja. Solznih očij tiho šepetajo muhi: Z Bogom! in gredó za njim . . . Pri samostanskih vratih čakali so nánje osedlani vranici. Se dejo nánje. Ko bi trenil, izginejo v nočni temini.

(Konec sledi.)

Se manj morališke tendence zasleduje društvo „Südmark“. To uporablja materijelni propad našega kmetijskega ljudstva za to, da bi na naši zemlji ugnjezdilo svojih pristašev, med katerimi igrajo važno vlogo narodni renegati. V veliko zadoščenje nam je, da se za to društvo duhovi primerno malo vneajo. Dasi je podružnica „Maribor“ po zimi, kakor običajno, priredila besedo, da bi si utrdila moči in če mogoče nabrala novih, dasi se je pred kratkim osnovala podružnica „Ptuj“, vendar se nam ni treba bati. To društvo nas ne bo spravilo v grob.

Ko razlagamo zla, ki tlačijo našo narodnost, ne smemo pozabiti pravih ognjišč šovinizma in oholosti nemškonarodnih časnikov. Ti listi smešijo to, kar nam je sveto, našo vero in našo domovino, terorizujejo javno mnenje in v duhovih vzgajajo mrznjo do vsega, kar diši po slovenskem. Na čelu teh strankarskih glasil stopa liberalna graška „Tagespost“ — novošegna dama, ki se parfumira z vsemi možnimi dišavami, da se ji človek rad že od daleč izogne; v smislu sedanjega časa gladka v besedah in oblastna v vedenju nas tu pa tam brene prav krepko pod rebra.

Za njo predrzno stopa „Deutsche Wacht“ — nepoboljšljiva klepetulja, ki se bojevito zavihanih rokov in polnih ust neprestano zadira na sosedščino, katera se ji pa le redko odzivilja, ker vé, da nima resne misli ne trezne sodbe.

Potem premišljeno prihaja „Marburger Zeitung“ — stara strina, ki nosi na sovinem nosu dobro okovane naočnike; dolga suha brada se ji neprestano trese, ustnice so ji zategnjene v zloben zasmeih in jezik ji sika otrovane besede. Za temi pa šepa „Grazer Tagblatt“. Menda mu ne ugaja popolnoma v ti družščini, vendar šepa za njo.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. maja.

Šleski Čehi. Dne 10. t. m. je bil Tešenu shod zaupnikov šleskih Čehov, katerega shoda sta se udeležila dr. Hruby in dr. Stratil. Shod je vsprejel resolucijo, v kateri gledé na sedanji težavni položaj pozivlje ves češki narod, da se združi v stvarno in dostojno opozicijo. Vsako cepljenje slovanskih sil v Šleziji je škodljivo in nevarno; zato je pa treba, da v Šleziji vsi inteligentni sloji prebivalstva delajo z vsemi silami za duševno, narodno, politično in gospodarsko povzdigo naroda. Resolucija protestuje proti krivičnemu postopanju zjedinjene levice proti šleskim Slovanom. Poslanec Swieži se pozivlje, da izstopi iz koalicije, ako bi v njej ne mogel zadosti za narod storiti. V resoluciji se odločno zavračajo poskusi, razdvojiti Poljake in Čeha v Šleziji, ter se naglašá, da so interesi Čehov in Poljakov v Šleziji popolnoma jednaki. Poljaki in Čehi morajo že skupno postopati na podlagi jednotnega programa, kateri je izražen v volilnem oklicu iz 1890. leta. — Te besede so jako lepe, ali bojimo se, da ostanejo le lepe besede. Mladočehi bodo spridili vsako tako prizadevanje. Za stvarno in složno postopanje Mladočehi niso, temveč smatrajo za svojo glavno nalogo, delati razpor. Tudi nasprotja mej Čehi in Poljaki krivi so največ Mladočehi, ki so vedno napadali Poljake. S svojo radikalne politiko so Mladočehi se le popolnoma osamili.

Turčija in Bolgarija. V Sredu so silno naudušeni za Turke, ko je Turčija zavrnila vse ugovore carigrajskega patrijarha proti imenovanju bolgarskih škofov in snovanju bolgarskih šol v Makedoniji. Bolgarski oficijozni list „Svoboda“ pri tej priliki spominja, da je bolgarski domoljub Rakovski že leta 1867 turški vladi predložil načrt, da se Turčija preosnuje kakor Avstro-Ogerska na dualistični podlagi, kot turškobolgarska država. Bolgarski list misli, da bi taka organizacija, da so jo tedaj Turki vsprejeli, bila okrepila turško državo in najbrž bi ne bilo vojske, v kateri so Turki toliko zgubili. Danes je seveda za Rakovskega načrt že prepozno, ali ta list misli, da bi bila možna zveza mej Bolgarijo in Turčijo v skupno obrambo. Odpravila naj bi se carinska meja, v turško vojsko naj se pošljejo bolgarski častniki, da se praktično seznanijo z nalogo, turške meje braniti. V bolgarskih krajih sedanje turške države, naj se ohrani v smislu berlinske pogodbe turškobolgarska žandermerija, vsi višji uradniki imenujejo izmej Bolgarov, v turško vojno jemljejo se tudi Bolgari, katere bi vežbali pa bolgarski čast-

niki v okviru turške vojne. Bolgarski škofje naj se imenujejo po vseh škofijah, kjer to zahteva dve tretjini prebivalstva. Na prvi pogled se bode ta nasvet zdel marsikomu čuden, ali če pomislimo, da so ruski listi že tudi priporočali zvezo mej Rusijo in Turčijo proti zapadni Evropi, tudi ta nasvet ni nič strašnega. Bolgari bi si pa z njim močno utrdili svoje stališče in ob kakem propadu Turčije bi jim bila zagotovljena dedščina turške države. Seveda se ne ve, če bodo Turki vsled svoje nezaupljivosti pritrdili v ta nasvet.

Socijalne stvari.

Revščina proti Dalmaciji!

V „Il Popolo“ čitamo dopis iz Zadra, v katerem se opisuje, kakšna škoda preti dalmatinskemu vinogradniku vsled nesrečne klavzule. Od 1,500.000 hektolitrov vina, kolikor ga je na prodaj, se jih je prodalo komaj 300.000. Laško ima še vina dovolj, da za tri leta preskrbi Avstrijo. Kaj bo, ko pride trgateg in ko ne bodo imeli kam dejati vina, ker bodo sodi še polni. Ubogi kmetje že zdaj zdihujejo. Jediní dohodek jim je bil iz vina in letos ga ne morejo prodati. Družine, ki so do zadnjega časa še prav dobro živele, v pravem pomenu stradajo; na posodo jemljó kruh, žito — a koliko časa bo to trajalo. Vrh tega žuga pa strupena rosa, ki bo zopet požrla ogromno svoto denarja. — Kmet je pač posod tepen!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. maja.

(25letnica šolskih zakonov.) Torej tudi na Kranjskem imamo danes svojo „Schulgeseztsfeier“! Tako beremo danes v uradni „Laibacher Zeitung“, da priredi nocoj v kazini „der krainische Lehrerverein“ tako slavnost, katero naš uradni list imenuje „ein patriotisches Fest“! — Za ta „Schulgeseztsfeier“ je spisal gimnazijski suplent g. Florijan Hintner vodén članek v „Laibacher Schulzeitung“, kjer proslavlja moderno šolo in seveda vekoveči — Dittessa. Zanimivo je to, da g. Florijan Hintner v svojem članku nič ne vé o pravno-verskem namenu šolskih zakonov, marveč hoče le „die Keime wahren Menschenthums in unseren Schülern zu pflegen“. Zvedeli smo, da je „Krainischer Lehrerverein“ za to slavnost vabila razpošiljal tudi — slovenskim učiteljem. Radovedni smo, koliko bo tudi slovenskih učiteljev ta večer navzočih v kazini! — Zanimivo je pa to-le: Ljubljanski uradni list imenuje to slavnost „ein patriotisches Fest“. Pij IX. imenoval je naš šolski zakon „leges abominabiles“. — Kako, da se gojé v moderni šoli „die Keime wahren Menschenthums“, to dokazuje tabela statistične osrednje komisije v zvezku „Oesterreichische Statistik“ o mladostnih hudodelnikih. Tam beremo, da je znašalo število teh hudodelnikov od 11. do 14. leta 1889. leta 333, leta 1893 pa 614, torej skoraj 100 odstotkov več. To je vspeh moderne šole v versko-nravnem oziru; v narodnem oziru so za nas vspeh nove šole tisoči slovenski domovini odtujenih mladeničev in deklet, in kakšni da so vspehi moderne šole sploh, to dokazuje v Avstriji silno napredovanje socijalne demokracije, kateri v oblast pripada največ mladina, vzgojena po načelih sedanjega šolstva!

(Slovenska Matica) bode imela jutri ob petih popoldne v mestni dvorani svoj XXIX. občni zbor, na kar opozori še enkrat gospode Matičarje z željo, da se zborovanja mnogobrojno udeležé,

o d b o r.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega, v četrtek, 17. dan maja 1894. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Volitev župana. Gledé volitve župana velja določba § 29. al. 2. občinskega volilnega reda za Ljubljano: „K ti volitvi, katero je zvršiti pod predsedstvom po letih najstarejšega občinskega svetovalca, povabiti je vse člane občinskega sveta z dodatkom, da tisti, ki brez veljavnega izgovora ali ne pridejo, ali pred končano volitvijo odidejo, izgube svoj svetovalski posel in tri leta ne smejo biti izvoljeni, in da vrhu tega zapadejo na občinsko korist globi katero sme občinski svet naložiti do zneska sto goldinarjev.“ III. Volitev podžupana. IV. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta. V. Dopolnitvene volitve v direktorij mestnega vodovoda (2), v direktorij mestnega užitninskega zakupa (1), v odsek za električno razsvetljavo (3), v odsek za kanalizacijo (3), v mestne

branilnice upravni odbor (5 občinskih svetovalcev) in v šolski odbor obrtne nadaljevalne šole (1).

(Lega nazionale.) Dne 6. t. m. se je ustanovila podružnica imenovanega laškega društva v Perteoli blizu Cervinjana. Pri ti priliki se je zopet jasno pokazalo, da je nameu temu in njemu podobnih društev čisto framasonsk in da je narodnost samo slepilna pretveza, da se jih tem več vjame. Iz govora g. Lovisonija navajamo nekaj stavkov, ki bodo menimo, zadostovali. Govornik je tako-le navduševal svoje žejne poslušalce: Poka žimo liberalnega duha! kjer je laštvo, tam je tudi liberalni duh. Brez liberalnega duha bi ne bil dal rimski genij tistih čudovitih državljanskih in političnih zakonov, ki so postale duh vesoljstva. Brez liberalnega duha bi ne bili latinski narodi zorili tistih velikih sprememb društvenih in političnih, iz katerih se je rodila današnja družba. Brez liberalnega duha bi mi tu ne smeli upati. Zelim, da se liberalni duh globoko vkorenini v Furlaniji, da pobije tisti temni duh, ki se nekaj let sem rad družim z analfabeti in napada druge, rodeč sovraštvo mej sloji, kakeršnega še ni bilo. Napijam poginu mračnjaštva in življenju in zmagi vsega, kar je liberalnega v naši ljubljeni Furlaniji! — Na zdravje, pristavljamo mi, govorniku in revežem, ki morajo tako modrost poslušati, na zdravje v umu in pameti! Sicer pa moramo tu povdarjati, da so nesmisli, v Lovisonijevem govoru, pristno mejuarodne. In kakor jih v Furlaniji govoril Lah, tako jih govori z nebitvenimi spremembami na Češkem Čeh, v nemških krajih Nemeč, na Mažarskem Mažar in na Slovenskem Slovenec. Zalibog je povsod dovolj tudi ljudij, ki tako kvasenje poslušajo in mu še pritrjujejo. Za nadobudno mladež je dobro, če se taki govori zberejo. Za danes priporočamo za v to zbirko poleg navedenega govora še uvodni članek prof. Florijána Hintnerja v „Laib. Schulzeit.“ o 25 letnici naših šolskih zakonov, v katerem je še manj mislij, če smemo tako govoriti in še mnogo več odločno votlih puhlic. Tudi g. Florijanu Hintnerju: na zdravje!

(Nova brzojavna postaja.) V Dobu se je početkom tega meseca odprla nova brzojavna postaja.

(Iz Velikih Lašč.) 15. maja: Umrila je 14. maja zvečer gospa tukajšnjega g. nadučitelja Pavčiča, rojena Brodnik, vsled vodenice. Bila je prav pobožna gospa in skrbna mati svoji družini. Pogreb bo v sredo okrog 9. ure. Naj v miru počiva! — Somenj 10. t. m. je bil tukaj precej dobro obiskan. Živine je bilo mnogo, cena primeroma nizka. Ljudstva sploh ni bilo mnogo, ker je bil isti dan somenj tudi v Sodražici. — Pred kratkim je umrlo dekletce, staro pet let, vsled opekline. Na paši so otroci zakurili, dekletce je prišlo preblizu ognja in kmalu je bila vsa obleka v plamenu; v par urah bila je mrtva. — Toča je pobila precej tudi v naši okolici, zlasti po hribih. Tukaj v dolini bilo je le malo drobne sodre. — Sadja bo po nekaterih krajih le malo, kakor se kaže. Brstja je bilo obilno, pa se ni razcvetovalo, ker je po drevju marsikje preveč gosencne zalege.

(Goriške novice.) Poroča se nam: Nagloma obolel za pljučnico je g. Andrej Jeglič, deželni računar, vrl rodoljub v Gorici. V nedeljo ob 1/2. 2. uri je udan v voljo božjo v Gospodu zaspal. Ranjki je vzgojil obilno družino domoljubnih sinov in hčerk. Do zadnjih goriških preprirov je bil odbornik „Sloge“. Telesni ostanki se prepeljejo v domačo faro Podbrezje na Kranjskem. N v m. p.! — Zupnijski izpit za goriško nadškofijo so delali od 8. do 11. t. m. in dobro prestali č. gg.: Bl. Bevk, kapelan na Mostu, Ant. Tomšič, vikar v Levpi, in Jurij Visintin, upravitelj v Museli. — Na binkoštni ponedeljek je pod-lil prevz. nadškof goriški v bogoslovski kapeli subdijakonat gg. četrtletnikom: Cigoj Jos., Knavs Fr., Kren Iv., Nemeč Bogomil, Pavlin Al. (Gorica), Benigar Aleks., Fransin Ivan, Germek Ant., Gustin Fr., Kranz Jos., Sileny Vacl., Sone Henrik, Zink Andr. (Trst). Monti Valerijan (Poreč), Bonifacič A., Bonifacič Klem., Maricič Iv. (Krk). Isti gospodje dobijo v soboto dijakonat. — Nestanovito vreme v Gorici traja že mesec dnij. Vsled deževja se je že mnogo trtnega zaroda pozgubilo. Odvisno je sedaj od cvetja, ali ostane še to, kar je. Posebno so trpele žlahntne trte. Posledica teh ujim je, da je vinu cena porasla za 2 do 3 gld. na hektoliter. Tudi črešnje so močno trpele od dežja. Trgovina z njimi je jako živahna, cena jim je še vedno 25 do 40 kr. kilogram. — Pogreb blag. gosp. Andreja Jegliča je bil časten. Ude-

ležba je bila obilna in odlična. — Popravek. V sobotni številki ima stati, da bode šestero tiskovnih pravd v jednom letu, ne v jednom zasedanju.

(Slovenska zmaga na Koroškem). Iz Celoveca, dne 15. maja: Po dolgi borbi zopet slovenska zmaga! Z vso močjo se je pritiskalo v Celovecu, da morajo vse slovenske občine uradovati nemški, in ko so vrli slovenski župani v Globasnici, Šmihelu, Kotmarivasi itd. ugovarjali takemu nezakonitemu ukazu, ko so se sklicevali na postavne svoje pravice, nalagale so se jim denarne globe, ker so se v uradnih spisih posluževali slovensčine! Sedaj je pa ministerstvo razsodilo o pravdi, ki je imela slov. občina Bistrica ob Pliberku, da smejo naše občine tudi slovenski uradovati! Slava neustrašenim možem, ki se po tuji sili niso dali upogniti, ki so se odločno borili do zadnjega in ki so tudi zmagali! Več o stvari še izpregovorimo.

(Slavje petindvajsetletnice šolskih postav). In Celoveca, dne 15. maja: Včeraj so koroški učitelji, zbobnani od vseh vetrov, slavili petindvajsetletnico šolskih postav. Pa šlo je neki prav — jadicovo! Vsaj zastav bilo je v klubu vsem usporom od nasprotne strani bore malo in med temi so seodlikovale — frankfurice!! Več prihodujič! —m—

Društva.

(Kat. podporno društvo v Celju) priredi prihodnjo nedeljo, dne 20. t. m. ob 8. uri popoldne v gostilni „Pri belem volu“ (Hotel Koscher) svoji letni občni zbor s tombolo. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(„Družba duhovnikov Lavantinske škofije“) razposlala je izvestje za leto 1893. Iz poročila povzamemo sledeče podatke: S koncem leta 1893 dotekla je zopet triletna poslovalna doba za društveni odbor, ter je za predsednika nastala dolžnost, sklicati občni zbor, da izvoli za bodočo triletno poslovalno dobo nov odbor 7 udov, odbor pa izmed sebe novo predstojništvo. V pravilno sklicanem in dne 13. aprila obhajanjem občnem zboru so bili za odbornike izvoljeni č. gg. Anton Hajšek, dekan in častni kanonik, Lovro Herg, kanonik, Karol Hribovšek, kanonik, prelät msgr. Fran Kosar, stolni dekan, dr. Ivan Križanič, kanonik, Fran Ogradi, opat in dr. Josip Pajek, kanonik. V odborovi seji, ki se je ročno po občnem zboru obhajala, je bilo potrjeno staro predstojništvo in sicer: msgr. Fran Kosar, predsednik, Lovro Herg, predsednikov namestnik, dr. Ivan Križanič, denarničar in kakor tajnik je bil v odbor poklican č. g. Josip Majcen, konsistorijalni tajnik. Kar zadeva poročilo in račun za minolo leto 1893, smemo in moremo biti Bogu hvaležni za srečni izid gospodarstva. V minolem letu je doplačalo ustanovnino in letnino 7, ustanovnino pa 5 udov. Izmed zdaj živečih družbenikov je doplačalo 95 ustn. in letn., 94 pa ustanovnino. Sploh se je vplačalo ustanovnine 543 gld., kar se zamore v primeri z drugimi leti ugodno imenovati. („Ustanovnine“ se v ime pristopnine plačuje vsaj 50 gld., potem pa „letnine“ po 1 gld.) Tudi kar zadeva izredne blagodatne dohodke, je bilo minolo leto tako srečno, kakor malokatero poprejšnjih. Iz računa so razvidna imena dobrotnikov in njih darovi, ki znašajo po odšteti potroških svoto 1.028 gld. 13 kr. Vrh tega je postavil pokojni župnik v St. Andražu v slov. gor. Josip Kukovec družbo duhovnikov za glavnega dediča svoje čiste zapuščine; pokojni dekan in župnik škalski, Ivan Šribar, pa za dediča tretjega dela čiste zapuščine. Zastran umrlih udov tega leta pripomnimo sledeče. Umrli so: Ivan Kr. Kunej, župnik v Dobovi; vplačal je ustanovnino in letnino enkrat za vselej in je prejel dvakrat podporo. Martin Kolanko, župnik v pokoju; je vplačal ustn. in letn. enkrat za vselej in je prejel devetkrat podporo. Alojzij Urban, deficijent; je vplačal 4 gld. letnine in je prejel dvakrat podporo. Ivan Spende, deficijent; je vplačal 10 gld. ustn. in 9 gld. letn., in je prejel dvakrat podporo. Mihael Milošič, župnik pri sv. Benediktu v Slov. goricah, je vplačal takoj pri vplelji družbe ustn. in letn. enkrat za vselej in ni prejel nobene podpore. Ivan Strah, župnik pri sv. Rupertu v Slovenskih goricah; je ustn. in letn. doplačal in ni prejel nobene podpore. Konec letam 1892 je družba štela 301 uda. Tekom leta 1893 je pristopilo družbi vseh 15 bogoslovcev IV. leta in 1 dušni pastir, tedaj za vsem 16 udov. Umrlo pa je v tem letu 6 udov. Štela je tedaj družba koncem leta 311 udov. Se zmirom je blizu 100 domačih duhovnikov zvnaj naše družbe, katere vodstvo zopet z bratovsko prisrčenostjo k pristopu vabi. Nihče namreč ne ve, kaj še pride in kaj ga še čaka; in prav v najnovejšem času so se množili slučajji, da so neudje v hudih stiskah želeli in prosili podpore, kateri si v zdravih dneh pač niso mislili, da bodo kdaj „Družbe“ potrebovali. In ako nas Bog varuje, da sami v tako potrebo ne pridemo, ali ni cem lepše, ako ubogim sobratom pomagamo? Koga bi v srce ne razveselilo, ako povemo, da je družba pri svojem začetku štela 215 udov, da jih šteje pa danes 311: — da je prenovljena „Družba“ koncem leta 1873 od prejšnje

podporne „Družbe za doslužence“ prevzela 12.200 gld. premoženja, da pa današnje premoženje razkazuje 45.696 gld. 20 kr. avst. velj., 10.600 kron in v gotovini 2009 gld. 14 kr. in bram pri toplici na Dobrni v vrednosti 10.000 gld.; — da se je v 1. letu družbenega poslovanja, v l. 1874. le 7 prošnjikom 460 gld. 30 kr. podpore podelilo, v minolem l. 1893 pa med 28 prošnjikom že 2180 gld. in da iznašajo vse podpore od leta 1874 do leta 1893, tedaj v 20 letih, razdeljene že veliko svoto 33.591 gld. 23. In ako prvo poročilo za l. 1873 in 1874 s prelepo molitvijo sklene: Naj bi vsemogočni Bog, ki zamore tudi iz malega začetka velike reči izpeljati, to družbo blagoslovil, da bi krepko rasla, veselo razcvetala in obilni sad rodila: ali nisi danes dolžen hvaležno priznati, da je Bog to molitev obilno uslišal, da je bil Božji blagoslov prvih 20 let razviden nad podporno „Družbo duhovnikov škofovine lavantske“?

Telegrami.

Anarhisti.

Bruselj, 15. maja. Poročilo časopisa „Indipend. Belge“, da so v Amsterdamu zaprli ruskega anarhista, ki je bežal iz Lütticha po atentatu v cerkvi sv. Jakoba v Lüttichu, je napačno.

Bruselj, 15. maja. Po Bruselju so po noči razširjevali neki anarhističen manifest.

Berolin, 15. maja. Kakor se govori, iztirala je iz Nemčije tukajšnja policija francoskega odposlanika pri kongresu rudarskih delavcev Deffulauxa, kateri se je leta 1886 udeležil nemirov v Belgiji.

Dunaj, 15. maja. Cesar je podelil ministroma Plenerju in Madejskemu dostojanstvo tajnih svetnikov.

Zagreb, 15. Pod predsedstvom saborskega predsednika je bilo posvetovanje deželnih poslancev o nameravanem obisku Budimpešte. Opozicija je sklenila, da ne pojde v Budimpešto in se tudi posvetovanja ni udeležila.

Budimpešta, 15. maja. V gospodski zbornici je danes naznanil podpredsednik Slavy, da je umrl predsednik zbornici baron Vay. Spominjal se je njegovih zaslug za domovino in prestol ter priporočal, da se zbornica korporativno udeleži tukajšn. blagoslavljenja pokojnika pozemeljskih ostankov in pošlje deputacijo k pogrebu, ter njegovi družini izreče sožalje. Zbornica je tem predlogom pretrdila in seja se je zaključila. — Truplo se danes prepelje v Also-Zsolcso. Tudi v zbornici poslancev se je podpredsednik spominjal se njega zaslug za obnovljenje ustavnih razmer na Ogerskem.

Budimpešta, 15. maja. V večerni konferenci liberalne stranke je vladno stališče pojasnil Wekerle. Ker je zbornica poslancev z veliko večino se izrekla za civilni zakon in je tudi javno mnenje zanj, bode vlada zopet predlogo predložila zbornici poslancev in potem pa se poslužila primernih sredstev, da za-njo dobi večino v gospodski zbornici. Klub je izrekel vladi zaupanje.

Kološ, 15. maja. Današnji dan se je zatoženim Rumunom naznanil sklep sodišča, da se zavrnejo ugovori vsled zastaranja. Vsled tega zatoženci napovedó pritožbo ničnosti. Prečitala so se okrivljena mesta spomenice. Bil je precej dolg razgovor o tem, da se mažarski prevod s spomenico ne vjema. Potem je bil Corojanu zaslišan. Zahteval je, da se prečita vsa spomenica Corojanu pravi, da je član rumunske narodne stranke. Udeleževal se ni shoda stranke, na katerem se je govorilo o njenem razširjenju. Sklenjena je pa spomenica že 1887. leta in je on priznal, da jo je sestavljal.

Berolin, 15. maja. Kmetijski minister je sklical konferenco, da se posvetuje o vzrokih propada kmetijstva in kako odpomoci.

Lizbona, 15. maja. Oficijalno se potrjuje, da so se pretrgali diplomatski odnosi z Brazilijo. Brazilijanski poslanik je dobil nalog, da pojde v Pariz.

London, 15. maja. Profesor Henrik Morley je včeraj umrl.

Edinburg, 15. maja. Pruski princ Henrik in pa častniki nemškega brodovja so

ogledali znamenitosti edinburškega mesta. Danes je brodovje odplulo v Bergen. Druga divizija pride dne 18. t. m. v Firth ot Forth.

Slovenski ceniki. Pred nami leži novi cenik dobro znane tvrdke IG. HELLER. Dunaj, II., Praterstrasse št. 49, ki zasluži, da nanj posebno opozarjamo. — Katalog ima izredno bogato vsebino in je lepo ilustriran popis vseh strojev, ki si jih je mogoče misliti, in orodij za poljedelstvo. Na 192 straneh nahajamo v njem veliko število novih član- kov, kateri utegnejo jako zanimati naše zemljiščne posestnike; poudarjati je, da je katalog vseskozi v slovenskem jeziku sestavljen in jako krasno opremljen. Naj si torej naroči vsak oratar ali vinogradar ta novi katalog, ker se pošlje vsakemu, ki se zanj oglasi, brezplačno in prosto poštne; trdka itak služe po svoji solidnosti in jej torej v tem pogledu ni treba specialne priporočbe.

Spominjajte se
'katoliškega sklada'
ob raznih prilikah!

Umrli so:

13. maja. Franca Knoblehar, delavka, 20 let Stari trg, št. 20.
14. maja. Ludovik Ernest pl. Appel, majorjev sin, 4 $\frac{1}{2}$ leta, Stari trg št. 3.
15. maja. Andrej Janež, klavec 45 let, Poljanska cesta št. 25.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
15	7. u. zjut.	735.4	11.6	sl. sever	jasno	0.00
	2. u. pop.	734.8	22.4	sl. jvzh.	oblačno	
	9. u. zveč.	735.5	15.3	sl. zap.	jasno	
Srednja temperatura 16.4° za 2.4 nad normalom						

Tržne cene v Ljubljani
dné 16. maja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 60	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	5 60	Sarovo maslo,	78
Ječmen,	6 —	Jajce, jedno	2
Oves,	6 60	Mleko, liter	10
Ajda,	7 —	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 —	Telečje	58
Koruza,	5 40	Svinjsko	66
Krompir,	1 60	Kostrunovo	40
Leča, hktl.	13 —	Piščanec	45
Grah,	13 —	Golob	19
Fižol,	8 —	Seno, 100 kgr.	2 86
Maslo, kgr.	98	Slama, 100	2 32
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. m.	6 20
Speh svež,	58	" mehka, 4 "	4 80

Zahvala. 293 (1)

Za mnoge dokaze presrčnega sočutja mej boleznijo in ob smrti naše ljube, dobre matere, oziroma stare matere in prababice gospe

Marijo Perdan roj. Klembas

za mnogobrojno spremstvo pokojnice k poslednjemu počitku, potem za mnoge lepe vence, izrekamo vsem najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo. Posebno se zahvalujemo slavnemu pevskemu društvu „Slavec“ za ganljivo petje na grobu.

Žalujoči ostali.

Orgljarska in cerkvenikova služba

župnije sv. Urha v Podgorji pri Slov. Gradu odda se **do 10. junija 1894.**

Cerkveno predstojništvo. 270 (3-3)

291 **Išče se pod ugodnimi pogoji** (3-1)
pošten mladenič
ki je vaju cerkvenikovih, a tudi kmetskih opravil.
Natančneje se poizve Dunajska cesta št. 32.

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča
po pošti.

Ubald pl. Trnkóczy
lekar zraven rotovža v Ljubljani
priporoča:

Kurjeočesno tinkturo.

Bolečine pomirljivo sredstvo pri kurjih očesih in pri trdi koži na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s ščetko pomaže bolni del na nogi. — Stekleničica z rabilnim navodom in ščetko velja 40 kr., tucat 3 gld. 50 kr.

Cvet zoper trganje (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Marijacejske kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucati 4 gld. 80 kr.

Planinski zeliščni ali prsni sirop za odraslene in otroke; raztvorja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri zabasanju, in skazeni želodec. — Škatulja 21 kr., 1 zavojček s 6 škatuljami velja 1 gld. 5 kr.

Vsa ta naštetá in vsa druga zdravilna sredstva se dobijo v

292 1

lekarni
Ubalda pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani zraven rotovža
in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

Zaradi prezidanja in izpraznenja mojega prodajalnega prostora v

Glediških ulicah št. 4

v hiši gospoda Josipa Lenčeta („Pri belem volku“) bode
od 28. dné aprila do 23. maja

razprodaja

mojega stekla, porcelana, beloprstenine in razkošnega blaga, zrcal, podob, okvirjev, petrolejskih svetilnic po neznansko nizkih cenah.

Vsled tega se bode tudi v moji drugi prodajalnici

na Marijinem trgu št. 4

nasproti frančiškanski cerkvi

vse blago prodajalo po znižanih cenah, dokler se ne odpre nov prostor. Velespoštovanjem

J. Bernarda naslednik
Julij Klein v Ljubljani. 256 12-8

Naznanilo in priporočilo.

Podpisane si usoja prečastili duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu najuljudneje naznaniti, da je dné 8. t. m. prevzel

gostilnino „Pri Virantu“
na sv. Jakoba trgu

ter se priporoča cenjenim gostom z zagotovitvijo, da bode točil najboljše pijače, imenoma štajersko in dolensko vina, mengiško marenno pivo, in da bode skrbel za dobro kuhinjo po kolikor možno nizki ceni. Naznanja tudi, da je gostilna vsa prenovljena in da so takisto sobe za tujece povsem osnažene in renovirane.

Ob enem naznanja tudi, da bode v četrtek dné 17. maja otvoril

veliki občno znani senčnati in jako pripravní vrt.

Priporočujoč se, čast mi je beležiti z največjim spoštovanjem

290 1-1 **Avgust Weixl.**

F. A. SARG-OV SIN & Cie. Prva in najstara tovarna za stearinske sveče v Avstro-Ogerski. Ustanovljena po Ad. de Milly leta 1837.

C. in kr. dvorni zalagatelj	M	Uvedenje glicerinske fabrikacije	I	Iznajdba glicerinskih mil itd.	L	Iznajdba in uvedenje „Kalodonta“	L	Trideset prvih svetinj in diplom do 1894.	Y	Pisarna: Dunaj, IV., Schwindg. 7.
SARG-ovih		v Avst.-Ogerski in		po F. A. Sarg-u 1858.		1887.			sveč.	

Milly, miznih, baroknih, renesance, stožčastin in votlih sveč; Milly-nočnih lučij in voščenih božičnih sveč i. t. d.
Dobé se povsod. **Zahtevaj izrecno SARG-ove Milly-sveče.** 288 6-1 Dobé se povsod.

Dunajska borza.

Dne 16. maja.		Dne 15. maja.	
Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld 45 kr.	Ogerska zlatá renta 4%	119 gld 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 30	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 10
Zlata renta 4%, davka prosta	120 45	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 —
1% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 95	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	157 50
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	999 —	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	200 —
Kreditne akcije, 160 gld.	3 5 25	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 50
London, 10 funtov strl.	125 20	4% kranjsko deželno posojilo	97 60
Napoleonodor (20 fr.)	9 96	Kreditne srečke, 100 gld.	196 —
Cesarski cekini	5 90	St. Genois srečke, 40 gld.	70 —
Nemških mark 100	61 30		

<p style="text-align: center;">Nakup in prodaja</p> <p>vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobika. Kulantna izvršitev naročil na borzi.</p>	<p>Menjarnična delniška družba</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold;">„MERCUR“</p> <p>Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.</p>	<p style="text-align: center;">Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti</p> <p style="text-align: center;">naloženih glavnice.</p>
--	---	--